

[Jørgen Jørgensen.]

Landbrugers Økonomi, som det ærede Medlem Hr. Carl Petersen selv har foretaget. Med den som Udgangspunkt vil jeg sige et Par Ord om Stillingen for den enkelte Landmand, og det er det, der til syvende og sidst har Interesse. Jeg tror, det er nyttigt i denne Diskussion, der efterhaanden fortøner sig i nogle teoretiske Drøftelser om Forrentningsprocenten, som de færreste uden for landbrugskyndige Kredse kan følge med i, at faa nogle klare, koncise Tal at holde sig til for den enkelte Landmand. Jeg tager til Udgangspunkt de Beregninger, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har stillet op, og saa gør jeg først opmærksom paa, at det Materiale, det ærede Medlem bygger paa for den enkelte Landmand, er taget fra Driftsbureauets Regnskaber, der angaar den bedste Fjerdedel af Landbruget, og at det ikke er noget Udtryk for et Gennemsnit af hele Landbruget, men for Gennemsnittet af den bedste Femte- eller Fjerdedel af Landbruget. Man kan ikke sige, at dermed er Landbrugets Forhold klareret. De tre Fjerdedele eller der omkring af Landmændene kan regnes at ligge betydeligt under de Tal, der dér kommer frem.

Hvilke er saa disse Tal? Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen gaar ud fra de Udregninger, der foreligger, og som nogenlunde svarer til, hvad det ærede Medlem selv har oplyst ved første Behandling, og regner med en Husmandsfamilie, der virker under det Prisgrundlag, som han dengang skitserede, en Smørpris paa 4 Kr. 50 Øre og en Flæskepris paa 2 Kr. 59 Øre, nogenlunde det samme, som det ærede Medlems Parti nu staar paa og har foreslaaet. Men til disse Priser skal lægges den Forbedring, som Tilskuddet til Nedsættelse af Foderstofpriserne vil betyde efter Socialdemokratiets Forslag. Det vil omtrent føre til det samme Resultat, som hvis de Herrer vilde have været med til en Smørpris paa 4 Kr. 80 Øre. Diskussionen mellem os har ikke været om de Penge, der skulde bruges, men om det Tilskud til Nedbringelse af Prisen paa Foderstoffer, som Socialdemokraterne foreslaar, og hvorved de fører Smørprisen for Landbruget, i hvert Fald for den Del af Landbruget, som de vil støtte, op til 4 Kr. 80 Øre. Altsaa, dette Forslag om Nedsættelse af Prisen paa Korn og Foderstoffer betyder for Landbrug af den Størrelse, der her er Tale om, et Par Hundrede Kroner, men saa faar Landbruget samtidig en 200—300 Kr. mindre for Flæsket end det, der bliver Resultatet efter det Forslag, som de tre andre Partier vil gennemføre. I Almindelighed vil alt-

saa det lille Landbrug selv med den Undertagelsesstilling, Socialdemokratiet vil give det gennem Tildeling af billigere Foderstoffer, faa en økonomisk ringere Stilling, maaske paa en 200—300—400 Kr., efter Socialdemokratiets Forslag end efter Fler-tallets Forslag.

Saa tager jeg det Udgangspunkt, at Husmændene med disse Priser vil have en Indtægt af 3 900 Kr. og et Par Hundrede Kroner derover efter den Nedsættelse af Foderstofprisen, som Socialdemokratiet foreslaar — det giver en Indtægt paa 4 100 Kr. til Betaling af Skatter; Forbedring af Bedriften og til at leve for; det svarer til en skattepligtig Indkomst paa ca. 3 500 Kr. Det er de bedste Brug; der er ikke Tale om et Gennemsnit af hele Landbruget. 80 pCt. ligger under. Og det er ikke for en 8 Timers Arbejdsdag, denne Indkomst paa ca. 3 500 Kr., det er 2 Menneskers, Mandens og Kone's Løn, ikke for 8 Timers, ikke for 10 Timers, men for 12 eller 14 Timers dagligt Arbejde, altsaa en Løn mellem 3 000 og 4 000 Kr., som man maa regne med, at Gennemsnittet inden for denne Gruppe af Landmænd vil blive. Hvor finder det ærede Medlem Hr. Carl Petersen en Betaling for Arbejdet, der svarer hertil? En Arbejdsmand og hans Kone, der begge har Arbejde Aaret rundt, har en Indtægt, der ligger paa det dobbelte af det, der her er Tale om. Hvor finder det ærede Medlem ude i Landet det Sammenligningsgrundlag, som berettiger ham til at sige, at hvis Priserne sættes op, saa at den Husmand, vi her taler om, faar en Indtægt paa 400—500 Kr. mere, saa er det ud over det rimelige, det nødvendige? Hvad er det for et Sammenligningsgrundlag? Det kan ikke være Arbejdsmændene ude i Kommunerne. (Carl Petersen: Hvornaar har jeg sagt det?) Det siger det ærede Medlem i Betænkningen, at hvis vi sætter højere Priser, saa er det ud over det nødvendige, og det ærede Medlem har Gang paa Gang stemplet de Priser, vi har fastsat, som urimeligt høje. Der skal være en Forskel paa Husmanden og paa Arbejderen; en Husmand har Goder, som Arbejderen ikke har, han lever ogsaa billigere. Jeg argumenterer ikke for, at en Husmand til enhver Tid skal sikres den samme Indtægt som en Løn-arbejder, det kan ikke helt sammenlignes. Men der maa gives en virkelig Begrundelse for det, naar man hævder, at de Priser og Vilkaar, vi nu fastsætter for Landbruget, bringer Landbruget i en for gunstig Stilling. Det er ikke nødvendigt, siger det ærede Medlem og hans Parti. Det er Gang paa Gang hævdet, at vi fører Priserne alt for højt